

SOLOŠNICKÝ SPRAVODAJ

Ročník III | číslo 2/2023 | september 2023 | nepredajné

Sološnický kostol je národnou kultúrnou pamiatkou od 14. septembra 1963. Pamiatkový úrad presne po šesťdesiatich rokoch zapísala do tohto zoznamu aj ohradný múr a príkostlný cintorín. Celý článok je na strane číslo 2.

Prinášame rozhovor s novou riaditeľkou Základnej školy Mgr. Gabrielou Mrnkovou. V ňom sa dozvieme niečo z jej súkromia, spomienky, prvé pocity po zvolení do funkcie, plány a veľa ďalšieho si môžete prečítať na str. 8.

Obec podala v roku 2023 viacero žiadostí o dotácie alebo nenávratné finančné príspevky. Nie všetky žiadosti boli úspešné. Ktoré projekty boli podporené, v akej sume, a na čo boli financie použité sa dočítate na stranách 3-5.

Najsilnejší muži si zmerali sily na súťaži STRONGMAN GAMES v Sološnici 1. júla 2023

Zoznam národných kultúrnych pamiatok v Sološnici sa rozšíril

Podľa zákona č. 49/2002 Z. z. o ochrane pamiatkového fondu existujú dve skupiny predmetov s pamiatkovými hodnotami - národné kultúrne pamiatky a pamätihodnosti. Národné kultúrne pamiatky sú predmety celoštátneho kultúrno-historického významu, sú evidované v Ústrednom zozname národných kultúrnych pamiatok a garantom ich ochrany je štát. Na území obce Sološnica ide o pílú a mlyn po Alexandrovi Nottnom a Kostol všetkých svätých. Práve ten po šesťdesiatich rokoch rozšíril Pamiatkový úrad o ďalšie objekty: ohradný múr a zaniknutý príkostoný cintorín.

Kostol všetkých svätých v Sološnici bol za národnú kultúrnu pamiatku vyhlásený dňa 14. septembra 1963. Od 1. augusta 2023, teda po šesťdesiatich rokoch, sa táto národná kultúrna pamiatka rozširuje o ďalšie dva objekty, ktoré sú zapísané v Zozname národných kultúrnych pamiatok a ktoré sa viažu k tomuto kostolu.

Ide o ohradný múr, ktorý sa nachádza okolo kostola a zaniknutý príkostoný cintorín.

Pamiatkový úrad SR v priebehu správneho konania zistil skutočný stav objektov, pričom vychádzal najmä z predloženej historickej, architektonickej a urbanistickej charakteristiky týchto objektov a ich vzťahu k stavebnej pamiatke - rímskokatolíckemu kostolu Všetkých Svätých v Sološnici, s ktorým tvoria ucelený areál.

Kostol je významný objekt ranobarokovej vidieckej architektúry Záhoria a výrazná stavebná dominanta obce. Spolu s ohradným múrom a zaniknutým príkostoným cintorínom, ktorý tvorí bezprostredné okolie kostola, tvoria jeden urbanisticko-architektonický celok. Súčasný kostol Všetkých svätých bol dokončený v roku 1699. O sološnickej fare sa zachovala písomná zmienka z roku 1397, čo znamená, že dedina musela mať vlastný chrám už v tomto období.

Ohradný múr vytvára okolo kostola areál tvaru nepravidelného obdĺžnika, jednotlivé úseky vykazujú mierne nerovnosti. Dá sa predpokladať, že ohradný múr mal už kostol spomínaný v roku 1397.

Svoju dnešnú podobu nadobudol evidentne po viacerých prestavbách, resp. opravách a navýšeniach. Do svojej dnešnej výšky mohol byť vyťahnutý súčasne so stavbou nového barokového kostola.

Príkostoný cintorín je spomínaný v listinách z roku 1634, kde sa uvádza zasvätenie pôvodného kostola sv. Osvaldovi, okolo ktorého sa rozprestiera cintorín obohaný múrom. Po dokončení súčasného kostola Všetkých svätých v roku 1699 plocha okolo kostola pravdepodobne ďalej slúžila na pochovávanie. V sedemdesiatych rokoch 18. storočia bola postavená na návrší východne od kostola kalvária a kaplnka, dá sa teda predpokladať, že krátko po jej dokončení sa začalo s pochovávaním na tomto novom cintoríne a príkostoný cintorín stratil svoju funkciu. V súčasnosti na ploche bývalého cintorína nie je vidieť stopy po pochovávaní ani žiadne výraznejšie terénne vlny, plocha je rovnomerne zatravnená.

ZÍSKANÉ FINANČNÉ PROSTRIEDKY POMÁHAJÚ ROZVOJU OBCE

Fotovoltaika je dobrá investícia

V ostatnej dobe sa slovo fotovoltaika skloňuje vo všetkých médiách. Prináša totiž vlastnú elektrinu zo slnka a tak po prvotnej investícii do panelov a zapojenia prichádza k návratnosti tejto investícii cez zníženú spotrebu elektriky vo forme nižších faktúr. Samotná návratnosť sa odvíja od viacerých faktorov - počtu panelov či spotreby elektriky. A tak pribúdajú panely nielen v rodinných domoch, ale i na strechách škôl či firiem. V roku 2022 boli v spolupráci ZŠ a ZSE nainštalované fotovoltaické panely na strechu jedálne v základnej škole. V roku 2023 sme pristúpili k montáži fotovoltaických panelov na strechu čističky odpadových vôd. Ide totiž o miesto s veľmi vysokou spotrebou elektrickej energie. Čerpadlá na čističke fungujú non-stop, teda od janaára do decembra, od pondelka do nedele, od rána do noci. Vyrobená elektrika teda priamo pokrýva aj časť našej spotreby. Išlo o investíciu v sume 25.666 eur. Projekt podporila aj spoločnosť Danucem a.s. sumou 7.000 eur.

KNIŽNICA OPĽ OTVORILA SVOJE DVERE

Knižnice sú stále dôležité kultúrnospoločenské a vzdelávacie inštitúcie, ktoré sú neodmysliteľnou súčasťou občianskej vybavenosti. V súčasnosti je potrebné, aby aj tieto inštitúcie napredovali a pružne reagovali na nové trendy. Aj naša obecná knižnica prešla celkovou rekonštrukciou. Zámerom rekonštruie nebola len oprava stien či výmena nábytku. Chceli sme z knižnice vybudovať informačné, vzdelávacie a zároveň oddychové miesto, kde sa budú nielen požičiavať knihy, ale kde sa budú môcť čitatelia i obyvatelia pravidelne stretávať, relaxovať a neformálne vzdelávať.

Veronika Hochamnová pozorne počúvala zadanie a prišla s návrhom, ktorý sme pretavili do skutočnosti. Plne sme jej dôverovali a aj pri realizácii sme spolupracovali. V knižnici tak vznikol inovatívny priestor s impulzom pre kreativitu, priestor pre trávenie voľného času, ako i miesto na spájanie generácií. V rámci tohto projektu prebehla celková zmena interiéru ako renovácia stien, maľovanie, výmena nefunkčných častí elektriny, montáž LED svietidiel, zavedenie pevného internetového pripojenia, pôvodné linoleum sa vymenilo za funkčný a vysokoodolný koberec. Pôvodné dvere sme zverili do rúk Martiny Čupkovej, ktorá ich povýšila na naozaj hotový vstup do tejto inštitúcie. Vymenili sa knižničné police, vytvorení sa úložný priestor pre archív kníh, doplnení sa stôl a stoličky pre knižničnú, doplnení sa lavice, kiosky a stoličky pre čitateľov, sedačka. Svoje dvere otvorila knižnica 11. septembra a počet návštevníkov v tento deň nás potešil.

Projekt z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia sumou 6 800 eur, spoločnosť DANUCEM prispela sumou 13.500 eur, spoločnosť ALAS sumou 3 000 eur, Bratislavský samosprávny kraj z Bratislavskej regionálnej dotačnej schémy v rámci individuálnych dotácií 1 500 eur. Spolučasť obce bola 7 000 eur.

Tak do čítania, priatelia!

Budovanie pozitívneho vzťahu detí k prírode nie je v dnešnej digitálnej dobe jednoduché, ale systematickým prístupom tomu vieme napomôcť. Preto sme sa rozhodli v rámci projektu „Komu sa nelení, tomu sa zelení“ premeniť nevyužitú plochu na školskom dvore a v blízkosti exteriérovej učebne vybudovať komunitnú záhradu. Pestovanie vlastnej zeleniny a ovocia bude pre žiakov motiváciou k poznávaniu jednotlivých druhov rastlín, zároveň si metódou zážitkového učenia osvoja zručnosti potrebné pre bežný život. Na polievanie záhonov budú využívať existujúce zberné nádoby zachytávajúce dažďovú vodu zo strechy ZŠ. Učitelia tému záhrady zakomponujú aj do ďalších vyučovacích hodín, napr. slovenského jazyka, výtvarnej výchovy, fyziky, biológie či technických prác a aj naopak – vyučovanie daných predmetov presunú do záhrady, kde žiaci nájdu veľa podnetov na svoje vzdelávanie. Projekt sa však zameriava aj na verejnú zeleň. Vybudovaním kvetinového záhonu s kombináciou mobilnej zelene popri ceste, ktorá spája

autobusovú zástavku a základnú školu sme zvýšili kvalitu verejného priestoru a jeho estetickú hodnotu. Včelám a iným opeľovačom sme vytvorili prirodzené podmienky pre ich existenciu. V rámci tohto projektu

boli vybudované vyvýšené záhony a vysadené ovocné stromy, kvetinová veža pri fontáne, závesné kvetníčky na malých stĺpoch verejného osvetlenia a na jeseň pribudne záhon s trvkami. Pri montáži, plnení a výsadbe vyvýšených záhonov sme spojili všetky generácie, výtvarnou súťažou sme dali deťom priestor pri ich umeleckú tvorbu, besedou o chove včiel sme lepšie priblížili život včiel a dôležitosť medonosnej výsadby. Projekt sme realizovali vďaka finančnej podpore Úradu vlády a to priamej podpory 2023 v oblasti budovania a revitalizácie verejne dostupných priestranstiev v rámci zelenej infraštruktúry obce alebo mesta v sume **8 698 eur**.

NOVÉ KNIHY, NOVÉ INFORMÁCIE

Z verejných zdrojov podporil
u. fond na podporu umenia

Naša knižnica sa v roku 2023 zapojila do výzvy Fondu na podporu umenia o získanie dotácie na zakúpenie nových kníh. V projekte „Nové knihy, nové informácie“ sme získali finančnú dotáciu vo výške **1500 eur** na nákup kníh a periodík. Cieľom projektu je pomôcť znovuoobjaviť čaro a hodnotu písaného slova, tlačенých kníh a periodík, a tým pomôcť čitateľom nájsť v ponuke našej knižnice hodnotnú knihu, ktorá obohati ich vnútorný svet. Prvých sto nových kníh bude k dispozícii čitateľom už koncom septembra, ostatné do konca roka.

REKONŠTRUKCIA LÁVKY - NÁMESTIA OBCE SOLOŠNICA

Výrazným prvkom v centre obce sú dve drevené pešie lávky, ktoré boli dlhodobý v zlom technickom stave. Nevhodným použitím mäkkého smrekového dreva a vplyvom poveternostných podmienok bola vyčerpaná ich životnosť a prevádzková spôsobilosť. Zástupcovia obce dlhodobý hľadali rôzne možnosti financovania, nakoľko na základe rozpočtu od nezávislej rozpočtárky bola vyčíslená suma za jednu lávku viac ako 30.000 eur a to najmä z dôvodu zmeny dreviny na červený smrek, ktorého životnosť nie niekoľkonásobne vyššia ako bol doterajší materiál. Rekonštrukcia lávky pri autobusovej zastávke bola

realizovaná vďaka finančnej podpore spoločnosti DANUCEM vo výške **19.500 eur**.

Na rekonštrukciu druhej lávky obec v júli 2022 podala žiadosť o nenávratný finančný príspevok z Integrovaného regionálneho operačného programu vyhláseného Ministerstvom investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie prostredníctvom MAS Podhoran. Proces hodnotenia projektu posunul podpis zmluvy a realizáciu projektu do roku 2023. Projekt bol financovaný z IROP v rámci MAS Podhoran vo výške **29 612,59 eur** a **spolučnosť obce bola v sume 1 561,37 eur**.

Vďaka finančnej podpore môžeme dlhodobý bezpečne využívať obe drevené lávky na prechod cez potok pešo, na bicykli alebo kolobežke.

STOJISKO NA BICYKLE A KOLOBEŽKY

V areáli základnej školy pri žiakom vchode obec vybudovala stojisko na bicykle a kolobežky. Projekt bol financovaný z IROP prostredníctvom MAS Podhoran.

V súčasnosti je dôležité hľadať rôzne možnosti dopravy s ohľadom na životné prostredie. Cesty a parkoviská plné áut je v určitých situáciách možné nahradiť ekologickejšou dopravou (bicykel, kolobežka), ktorá neznečisťuje prostredie, rozvíja spoločenské vzťahy, zlepšuje fyzickú kondíciu, zvyšuje psychickú odolnosť. V júli 2022 sa obec rozhodla podať žiadosť o nenávratný finančný príspevok na vybudovanie stojiska na bicykle a kolobežky v areáli Základnej školy z Integrovaného regionálneho operačného programu vyhláseného Ministerstvom investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie prostredníctvom Miestnej akčnej skupiny Podhoran. Proces hodnotenia projektu posunul podpis zmluvy a realizáciu samotného projektu do roku 2023. Projekt bol financovaný z IROP prostredníctvom MAS Podhoran vo výške 5 985 eur so **spoluúčasťou obce v sume 2 032,20 eur**. Vďaka finančnej podpore môžeme bezpečne parkovať bicykle v cykloprístrešku a kolobežky v stojane na kolobežky.

EURÓPSKA ÚNIA
Európsky fond
regionálneho rozvoja

Integrovaný regionálny
operačný program
2014 - 2020

MODERNIZÁCIA AUTOBUSOVEJ ZASTÁVKY

Budova autobusovej zastávky sa nachádza v samotnom centre obce a bola postavená v šesťdesiatych rokoch minulého storočia. Technickou úrovňou už roky zaostáva za súčasnými nárokmi na modernú zastávku, centrum tak viac hyzdí ako by mu dávala vyniknúť. Revitalizáciou zastávky spojenú s doplnením prvkov zelenej infraštruktúry, vodozádržných opatrení a prvkov drobnej architektúry, sa stane kultivovaným a reprezentatívnym miestom pre obyvateľov obce ale aj pre všetkých cestujúcich. Realizácia projektu prebehne do konca roku 2023.

KRUMPOLOVÝ DEŇ 2023

Aj tento projekt získal podporu z Bratislavskej regionálnej dotačnej schémy, vo výzve na podporu kultúry. Krumpolový deň má svoje stále miesto medzi kultúrnymi podujatiami a svojich návštevníkov má nielen z našej obce, ale zo širokého okolia. Zorganizovať takéto podujatie je náročné nielen časovo, ale i finančne. Preto sa obce snaží získavať financie aj z iných zdrojov a nezaťažovať len rozpočet obce. BSK poskytlo dotáciu vo výške 2 700 €.

INDIVIDUÁLNA DOTÁCIA

Obci bola poskytnutá aj individuálna dotácia z Bratislavského samosprávneho kraja vo výške 1500 €. Financie sú určené na projekt Modernizácia obecnej knižnice v Sološnici. Z dotácie sú zakúpené stoličky, gauč a sedacie vaky do knižnice. Knižnica tak môže byť využívaná aj na rôzne komunitné aktivity.

Realizácia a financovanie malých občianskych projektov v roku 2023 podporené obcou Sološnica

Nová hojdačka pre deti, podporená sumou 400 € je v Betleheme.

Projekt Edukačné aktivity v ŠKD v ZŠ Sološnica, bol podporený sumou 400 €

Edukačné aktivity v MŠ boli podporené sumou 400 €

Poskytnutie dotácií z rozpočtu obce Sološnica na rok 2023

Dotáciu z rozpočtu obce získalo OZ Iron Athlet na projekt 3 športové udalosti v obci v sume 800 €. Foto zo STRONGMAN GAMES.

Festival na 4 sťahoch získal z rozpočtu obce sumu 1180€. O Festivale sa dočítate na ďalšej strane.

Festival tu je už päť rokov!

Je to tak, čas beží a z nášho pokusu z pred piatich rokov je dnes celkom veľká akcia, na ktorej sa počas celého dňa premeli skoro 2000 ľudí. Nebudeme Vám klamať, je to krásny pocit, keď sa Vašmu projektu darí a keď je oň záujem. Našou snahou bolo priniesť do Sološnice umenie a kultúru – také, ktoré nie je úplne bežné, ktoré Vás pozve vyskúšať si ho, ktoré Vás niečím osloví. Alebo si ho aspoň vypočujete, popremýšľate – aj to sa počíta.

Tento rok k nám zavítal aj svetovo uznávaný violončelista Jozef Lupták spolu s akordeonistom Borisom Lenkom. Títo dvaja páni robia svoju prácu vynikajúco a sme radi, že projekty ako je ten náš, sú pre nich rovnako dôležité, ako javiská vo veľkomestách. Pretože o tom predsa umenie je – má sa dotýkať všetkých ľudí, má byť dostupné všetkým ľuďom a má im ukazovať, aká je kultúra v našej spoločnosti dôležitá. Oni, aj všetci naši ďalší účinkujúci to vedia, a preto k nám prichádzajú. A my si to veľmi vážime.

Bol to výživný deň, na ktorom sme dali priestor rôznym umelcom a rôznym témam. Tešíme sa, že prišiel básnik Šimpe Ondruš, ktorý Vám napísal báseň na želanie. Herec Gregor Hološka, ktorý debatoval s Luckou Hablovičovou o svojej práci, deti zo ZUŠ Malacky a ZŠ Sološnica. Hudobné skupiny Funny Fellows a Los Brados, herci Pavol Seriš a Filip Teller, planetárium, bábkové divadlo Šibe, Braňo Jób, bubneníci z Maribondo, všetci tvorcovia workshopov, ktorí maľovali, vyšívali, prišivali, recyklovali, zapletali, linorytovali... a aj združeniu Liga proti rakovine, ktoré šíri osvetu o dôležitosti prevencie. A v neposlednom rade ďakujeme všetkým, ktorí zabezpečili chutné, čerstvé a domáce jedlo počas celého festivalu.

Potešil nás aj Váš záujem o novú inscenáciu Karanténa 1973 s podtitulom Slintačka. Chceli sme urobiť komédiu a zdá sa, že sa nám to podarilo. Tešíme sa, že naša obecná kronika je plná zaujímavých udalostí, ktoré Vám vďaka našej tvorbe môžeme priblížiť. Už máme tému aj na ďalšiu inscenáciu a povieme Vám – máte sa na čo tešiť!

Ďakujeme. Ďakujeme že na nás chodíte do divadla, že sa tešíte na náš festival, že o nás hovoríte Vaším známymi a že sa každoročne môžeme tešiť zo stále väčšieho množstva návštevníkov. Veď o to ide – robíme to pre Vás. Na začiatku sme písali, že je to naozaj dobrý pocit vedieť, že niečo, na čom pracujeme, funguje. My spolu s týmto pocitom vnímame aj zodpovednosť, ktorú voči Vám máme. Chceme sa ďalej zväčšovať, rozširovať program, prinášať nové workshopy – chceme sa jednoducho rozvíjať a posúvať stále ďalej. Už teraz pracujeme na ďalšom ročníku – áno, tak dlho to celé trvá. A aj keď je celý tento článok napísaný z množným číslom, pretože festival vytvára a organizuje naozaj veľa ľudí, neodpustím si jednu vetu vo svojom mene – ja, Sára, ĎAKUJEM všetkým sološnickým divadelným ochotníkom, ktorí so mnou trávia hodiny a hodiny svojho voľného času na javisku a s blížiacim sa termínom festivalu aj na námestí. Riešia, stavajú, nakupujú, vytvárajú, upratujú – robia toho tak veľmi veľa, že sa im každý rok čudujem, že sa do toho so mnou s úsmevom púšťajú zas a zas. Asi im to dáva rovnaký zmysel, ako mne. A to si nadovšetko cením.

Nič z toho, o čom píšem, by však nebolo, ak by sme nemali našich sponzorov. My im z celého srdca ďakujeme, že nám pomáhajú plniť naše sny a šíriť umenie po celom Záhori!

za realizačný tím Sára Zetochová Čermáková

Čo nás čaká

28.10. Posedenie dôchodcov

29.10. Sprievod svetlonosov

18.11. Ochutnávka vína

2.12. Vianočné trhy

Výstava: Vianočné inšpirácie

Rozhovor s novou riaditeľkou ZŠ

Koniec školského roka 2022/2023 sa niesol na našej škole v atmosfére voľby nového riaditeľa/riaditeľky.

Na základe odporúčania Rady školy pri ZŠ Sološnica starostka obce Sološnica vymenovala do funkcie riaditeľky Základnej školy Sološnica Mgr. Gabrielu Mrnkovú na funkčné obdobie od 1. augusta 2023 do 31. júla 2028. Gabika žije v Sološnici, ale na našej škole doteraz neučila. Týmto rozhovorom by sme Vám chceli predstaviť a priblížiť jej plány.

Mohli by ste na úvod povedať našim čitateľom pár slov o sebe, o rodine, kde ste študovali a kde ste začínali ako učiteľka?

Nuž na začiatok pár slov o sebe. Vek je len číslo, a preto ho nechám nateraz bokom. Po skončení základnej školy som nastúpila na gymnázium v **DS** a po maturite som sa rozhodla kde ďalej. V tej dobe bolo veľmi náročné dostať sa na vysokú školu pedagogickú, keďže sme chodili do kostola. Keďže moja jediná podmienka bola, že chcem učiť, prihlásila som sa (na návrh triednej profesorky) na Vojenskú politickú akadémiu, odbor učiteľ histórie. Na školu ma prijali, no ja som si to počas leta rozmyslela a chcela som svoju prihlášku stiahnuť. Moje papiere mi však vrátili a sme na začiatku nasledujúceho školského roka a ja som nemala inú možnosť ako nastúpiť do práce a vyskúšať pedagogickú školu až o rok. Mój úžasný strýko, ktorý vedel po čom túžim, ma nasmeroval na miesto vychovávateľky v Petržalke. V tej dobe bol tiež problém s učiteľmi, a tak po roku v praxe som začala učiť, a to hneď prvákov. Veľmi ma táto práca naplňovala a tak som si popri práci spravila pedagogické minimum. Neskôr vyšiel zákon, že učiteľ musí mať dokončenú vysokú školu, a preto som nastúpila na Univerzitu Konštantína Filozofa v Nitre. Po skončení vysokej školy som pôsobila v Piešťanskom okrese, kde sme v tom čase bývali, pretože môj manžel pracoval ako letecký technik na piešťanskom letisku. Neskôr piešťanské letisko zrušili a jeho preložili do Kuchyne. Nuž a tak sa stalo, že sme sa ako rodina ocitli na Záhorí.

Prečo ste si vybrali práve toto povolanie?

Už od útleho veku som sa chcela stať učiteľkou. Bol to môj detský sen. Moja mladšia sestra musela sedávať za stolom v kuchyni celý deň a ja som ju učila. Áj ruky musela dávať za chrbát, presne tak ako nám prikazovala súdružka učiteľka v škole. Rozdávala som jej však samé jednotky. To mi ostalo dodnes. Som veľmi rada ak ich môžem rozdávať každému žiakovi.

Aké ste mali pocity, keď ste sa dozvedeli, že budete riaditeľkou školy?

Pocity po výberovom konaní na riaditeľku Základnej školy v Sološnici boli ozaj rôzne - šťastie, radosť, strach, zodpovednosť... Stále však verím, že moje rozhodnutie venovať sa vedeniu tak dôležitej inštitúcie v obci, ako je škola, nikdy neolutujem. Viem, že začiatky budú náročné, no spoločne so zamestnancami školy i s pomocou obce to zvládnem.

Čo pre Vás znamená zmena pozície učiteľky na riaditeľku?

Je to pre mňa obrovská zmena. Počas mojich dlhých rokov pedagogickej praxe som sa venovala prevažne väčšine, okrem

pár rokov, práve lektorskej práci. Milujem prácu s deťmi, preto mi to bolo úplne prirodzené. Veľmi ťažko sa mi odchádzalo z môjho posledného pôsobiska, kde som si svoju poslednú triedu veľmi obľúbila. Dokonca sme si sľúbili, že sa budeme navštevovať a s mojou terajšou školou uskutočnime nejaké športové súťaže. V súčasnej pozícii budem mať úplne ine starosti, ako to bolo doteraz. Práca s dospelými ľuďmi prináša množstvo otázok, ktoré bude nutné riešiť. Avšak plné pracovné nasadenie, pozitívny prístup, viera v úspech a úsmev na tvári mi dúfam pomôžu tieto náročné úlohy zvládnuť.

Čo vás viedlo k tomu uchádzať sa o post riaditeľky v našej škole? Aká bola vaša motivácia?

Nuž uchádzať sa o tento post som mala v úmysle už pred rokmi, ale vtedy som si to musela nechať rozložiť v hlave a tento nápad vymazať. Táto ponuka prišla opäť a ja som už nezaváhala. Po stretnutí s bývalým vedením školy a obznením sa s podienkami výberového konania na post riaditeľky som sa po krátkom čase rozhodla túto ponuku prijať. Viem, že táto pozícia prináša do môjho života množstvo práce a povinností s tým spojených, som však rozhodnutá naplniť nielen moje očakávania, ale i očakávania širokej verejnosti. Hlavou mi blúdila myšlienka, nápad, ktoré by som v priebehu svojho mandátu rada uskutočnila. Nebudem ich rozpisovať, aby sa splnili. Pevne verím, že spoločnými silami sa dá všetko zložiť a moje sny sa naplniť podari.

Každý nový pracovník vo vedúcej funkcii má isté predstavy o tom, ako by malo všetko fungovať? Aké sú vaše ambície a plány so školou?

Áno, hovorí sa „nová metla dobre metie“. Tak pevne verím, že moje nápady padnú na úrodnú pôdu. Som rozhodnutá školu priblížiť nielen rodičom našich detí, ale taktiež celej obci. Škola by mala byť akýmsi kultúrnym sídlom, či poslom múdrosti. A práve táto myšlienka ma veľmi oslovila. Budem sa snažiť otvoriť brány školy dokorán všetkým vekovým skupinám a poskytnúť priestor aj na kultúru, šport a záľubu.

Trošku si skúsťe zaspomínať. Prvú triedu máte už za sebou. Pamätáte si na svoju prvú pani učiteľku, na prvú školskú tašku, na vaše prvé školské roky?

Na prvú pani učiteľku hľadám vo svojom živote nezabudne nikto. Moja prvá „súdružka“ učiteľka sa volala Tomašovičová. Bola to drobná dôchodkyňa s vždy usmiatou tvárou. Sršala z nej dobrota a ľudskosť. Mala som ju veľmi rada. V tej dobe, keď som ja navštevovala prvú triedu, bolo na našej škole päť prvých tried. Chodili sme do školy aj v poobedných hodinách, čo bolo náročné nielen pre deti, ale i pre učiteľov. V jennom a zimnom čase sme domov prichádzali až po večer. Tešili sme sa na týždeň, keď sme mali vyučovanie ráno, pretože sme sa po škole mohli so spolužiakmi konečne zahrať. Bývala som v

bytovke, a tak behanie po pivniciach , nahaňáčky a schovávačky boli na dennom poriadku. Neskôr skákanie cez gumu a škôlka s loptou. Pohyb nám nikdy nechýbal.

Hovorí sa, že mladá generácia je vždy iná, ako bola prchádzajúca. Ako vy vnímate dnešných žiakov? Je rozdiel medzi novou/súčasnou a vašou generáciou, keď ste boli žiakom?

Hovorí sa, že dnešné deti sú iné, ako sme boli my. Ono to nie je celkom tak. V mnohých veciach sú presne také isté. Chcu všetko vyskúšať, sú zvedavé, majú potrebu všetko okolo seba preskúmať . Je pravda, že naše možnosti boli celkom iné. V dobe, keď som vyrastala ja, sme si po informácie chodili do mestskej knižnice, alebo do knižkupectiev. Dnešné deti si dokážu informácie získať z pohodlia domova za niekoľko sekúnd. Je to obrovská výhoda. Áno, z jednej strany veľká výhoda, z inej nebezpečenstvo, ktoré na nich číha. Svet internetu je pre život našich detí nepostrádateľný, no ochrana

pred možnými nástrahami musí byť prvoradá. Voľný čas dnešnej mládeže je väčšinou s telefónom v ruke, čo ich podľa mňa ukracuje o náhľad na svet vlastnými očami. Ja, keď som bola malá, som celé prázdniny trávil v starkej na dedine. Behali sme, bicyklovali sa, nahaňali a tak... Áno, aj sme vymýšľali rôzne nebezpečenstva, a na tie sa najlepšie spomína. Dnešné deti trávia množstvo času s online priateľmi, ktorých vlastne ani nepoznajú. Mobil, tablet, počítač, či Xbox im robia spoločníka po celé dni. Obyčajné nadviazanie komunikácie s kamarátom im robí veľký problém. Moderný svet založený na umelej inteligencii nás núti premýšľať kam sa to vlastne ženieme. Sme predsa len ľudia, ktorí potrebujú osobný kontakt a blízkosť človeka. A na to by sme pri tom uponáhľanom svete nemali zabúdať.

Ďakujeme za rozhovor a prajeme veľa elánu a dobrých zrealizovaných nápadov.

50. výročie otvorenia materskej škôlky v Sološnici

V roku 2022 uplynulo 50. výročie jej vzniku. Ale aby sme dali veci na pravú mieru - prvá škôlka v Sološnici vznikla už v roku 1951. Bola zriadená z podnetu spolku Živena, ktorý v Sološnici zastupovali p. E. Frühaufová, p. A. Čuvalová a p. Z. Frndžiková. Najprv sa nachádzala v budove bývalého národného výboru (dnes zdravotné stredisko, pošta, lekáreň), potom sa presunula do budovy bývalej národnej školy a nakoniec bola škôlka v budove bývalých potravín p. Bilkovej. Prvé pracovníčky v tejto škôlke boli p. A. Surovičová, p. M. Mikotová a p. J. Špotáková. V roku 1972 sa končne postavila nová škôlka, no ešte nie v takej podobe, ako ju poznáme dnes. Na jej postavenie sa minulo 723 000 Kčs. Jej brány sa však otvorili až 1. marca 1973. Pýtate sa prečo? V týchto rokoch platili pre otvorenie škôlky, ako aj ostatných zariadení, prísne hygienické podmienky. 8. decembra 1972 prebehla v škôlke kolaudácia, no hygienik nedovolil rozbehnúť prevádzku, pretože do škôlky neboli dodané tri kusy veľkoplášnych drezov. Keď nastal deň D, personál tvorili: p. riaditeľka V. Mikulčíková a p. učiteľky Š. Kovárová, T. Mlynarovičová a E. Seličová. Do škôlky chodili aj deti z Plaveckého Podhradia či z Rohožníka. Do škôlky sa aj vtedy každoročne chodilo na výlety. Deti mali príležitosť vidieť zvieratá v ZOO alebo rozprávku v kine. Pri príležitosti Dňa armády chodievali deti s pani učiteľkami vlakom do Plaveckého Podhradia do kasární. V roku 1979 sa pristavil tretí pavilón pre 30 detí za pomoci obcí Plavecké Podhradie a Rohožník, ktoré poskytli stroje, a občanov Sološnice, ktorí spolu odpracovali 1399 brigádnických hodín. Naša škôlka sa pýšila aj tým, že bola dokonca trikrát vybraná ako vzorová škôlka, na ktorú sa prišli pozrieť všetky pani učiteľky z okresu. Rodičia v tento deň napiekli a pomohli s upratovaním v škôlke, deti sa zasa pýšili

svojimi prácami. Toto vyberanie sa uskutočňovalo štyrikrát do roka. Rok 1989 bol pre všetkých veľkou zmenou. Udalosti z novembra tohto roku zasiahli aj našu škôlku. Štát odvolal všetkých riaditeľov a zvýšili sa i náklady nielen na chod škôlky, ale aj mesačné poplatky za dieťa. Pred týmto rokom poplatky za dieťa fungovali inak - z vášho platu a podľa počtu vašich detí sa vyrátalo, koľko peňazí ste schopní platiť za svoje dieťa. A tak každý platil nú umu, no každý si mohol dovoliť poplatky uhradiť. Po roku 1989 všetci museli platiť rovnakú čiastku a veľa rodín na škôlku nemalo rozpočet. Veľká zmena nastala aj v školskej jedálni - prestalo sa totiž variť. Nie preto, že by kuchyňa nebola dostatočne vybavená, ale práve z ekonomických dôvodov. Skrátka nato už neboli peniaze, štát sa prestal starať a začal zanedbávať vzdelávanie detí. V tomto roku sa taktiež zmenil zriaďovateľ. Našu škôlku už nezriaďovali Štátne majetky Plavecké Podhradie, ale Školská správa Senica. No aj napriek všetkému sa v školskom roku 1988/ 1989 prvýkrát uskutočnil za pomoci rodičov a ŠM Plavecké Podhradie karneval. Od tohto roku je to už každoročná tradícia. V roku 1993 sa pre epidémiu kiahní a chrípky a z organizačných dôvodov zatvorili dve triedy. Zostala len jedna trieda s minimom detí. Všetko, čo sa v škôlke udialo sa vždy dalo zvládnuť vďaka dobrým ľuďom zo Sološnice a okolia a škôlka je vďaka tomu stále v chode. Ďakujeme!

(texty z kroniky MŠ a kroniky obce)

Počas týchto 50-tich rokov sa od postavenia škôlky vystriedalo 6 riaditeľiek:

Viera Mikulčíková	1973- 1980
Alena Frühaufová	1980- 1991
Štefánia Kovárová	1991- 1999
Jozefína Bartoňová	1999-2014
Janka Šišková	2014- 2021
Jana Ebrada	2021.

Po stopách Jozefa Egyptského

„Fíha, už vidím ten faraónov palác. Ale sú tu takí moderní v tom starovekom Egypte, aj basketbalový koš majú.“ – Aj takto vyzeral denný tábor v Sološnici, ktorý prebiehal od 24. – 28. júla 2023. S deťmi bola veľká zábava. V prvý deň sme sa dozvedeli o tom, aký bol Jozef obľúbený u svojho otca, o jeho krásnom plášti, aj o tom, ako ho jeho bratia hodili do cisterny, lebo mu závideli. Každý deň nám odkryl ďalšiu časť Jozefovho príbehu. Deti putovali do Egypta a vyskúšali si, aké je to slúžiť iným – tak ako Jozef slúžil Putifarovi. Zbierali sme spolu odpadky, a tak sa starali o prírodu, navštívili pani starostku Sološnice, ktorú sme obdarili výrobkami, ktoré deti vyrábali počas dielničiek. Počas štvrtého spoločného dňa, ktorý bol dňom športovým, sme žili svoje sny – keďže Jozef bol známy tým, že vedel vykladať sny. Prekonávali sme sa a skúsili si stanoviť svoj cieľ dňa. Náš tábor zbehol ako voda a v posledný deň prichádza vďačnosť. Jozef a bratia sa opäť stretávajú, uzmieria sa a tak sa nám odokryla aj posledná časť nášho príbehu o Jozefovi. Deti vyrábali rôzne výrobky pre svojich súrodencov, rodičov i „tajného kamaráta“, ktorého si vylosovali. Hrali sme rôzne hry, užívali si spoločný čas, plnili úlohy, hľadali indicie a nakoniec... Našli poklad! Tento týždeň bol plný krásnych okamihov, nových priateľstiev a smiechu. Naučili sme sa trochu menej závidieť, vytrvať, slúžiť, snívať, odpúšťať a napokon aj ďakovať.

Animátori z Videus

Deti sa v táboroch zoznámili s prácou hasičov

Leto

Dôchodci na Festivale na 4 sudoch

Okresné športové hry dôchodcov v Malackách

Vatra

Burza kníh

Otvorenie "novej" knižnice

Letný tábor Dúškovo

Z „kuchyne“ futbalového klubu

Nedávno skončený súťažný ročník 2022/2023 sme absolvovali s dvomi mládežníckymi družstvami – mladšími žiakmi v kategórii U13 v rámci Oblastného futbalového zväzu Bratislava – vidiek a prípravkou v kategórii U9, ktorá patrí do pôsobnosti Bratislavského futbalového zväzu.

Mladší žiaci ukončili súťaž „v pokojných vodách“ v strede tabuľky, prípravke sa dosiahnuté výsledky a body nerátajú.

Začiatkom septembra odštartoval nový súťažný ročník, v ktorom budeme pôsobiť s tými istými družstvami. Mladší žiaci budú hrať v takmer identickom zložení ako minulý rok. Skončili iba 2 hráči, a to z dôvodu prechodu do vyššej vekovej kategórie, respektíve vyššej úrovne súťaží. Družstvo ale doplnili noví hráči, ktorí minulý rok hrávali ešte v prípravkách.

Veľkú nádej vkladáme najmä do obrannej línie, ktorú tvoria takmer samé dievčatá. Tie sa v minulej sezóne stali postrochom, ba až „strašiakom“ viacerých súperov.

To v prípravke nastal trochu väčší pohyb. V nej minulý ročník hrávali aj deti z Plaveckého Mikuláša, ktorý tento rok prihlásil do súťaže družstvo kategórie U8. Keďže väčšina z nich má práve tento vek, logicky budú pokračovať v domácom prostredí. Napriek tomu dúfame, že aj s takto okliešteným kádrom to naše družstvo zvládne. Ak ale máte vo svojom blízkom okolí dieťa (i dievča) narodené v roku 2015 a mladšie, ktoré by chcelo hrať futbal, radi ho v tíme uvítame.

A čo na záver? Snáď len zaželať všetkým hráčkam a hráčom, aby sa im darilo, nech ich futbal baví a majú z neho radosť. Rodičom, trénerom a všetkým, ktorí okolo futbalu robia, želáme pevné nervy, veľa trpezlivosti a najmä vytrvalosť. A od fanúšikov čo najväčšiu podporu, najmä počas zápasov.

Mladší žiaci U13 - zápasy na jeseň

2.9.2023	sobota	11:00	Sološnica - Gajary
10.9.2023	nedeľa	15:00	Stupava - Sološnica
16.9.2023	sobota	11:00	Sološnica - Jakubov
23.9.2023	sobota	11:00	Sološnica - Domino BA
30.9.2023	sobota	10:30	Kostolište - Sološnica
7.10.2023	sobota	11:00	Sološnica - Zolík Malacky
15.10.2023	nedeľa	13:30	Závod - Sološnica
21.10.2023	sobota	11:00	Sološnica - Zohor
28.10.2023	sobota	10:30	Lozorno - Sološnica

Prípravka U9 - turnajový spôsob

9.9.2023 (sobota)	od 9:00	SOLOŠNICA
9:45	Sološnica - Rohožník	
10:30	Sološnica - Lozorno	
11:15	Sološnica - Plavecký Štvrtok	
17.9.2023 (nedeľa)	od 10:00	ROHOŽNÍK
10:00	Jablonové - Sološnica	
11:30	Rohožník - Sološnica	
12:15	Sološnica - Lozorno	
23.9.2023 (sobota)	od 10:00	PLAVECKÝ ŠTVRTOK
10:00	Plavecký Štvrtok - Sološnica	
10:45	Sološnica - Jablonové	
12:15	Sološnica - Rohožník	
7.10.2023 (sobota)	od 10:00	JABLONOVÉ
10:00	Lozorno - Sološnica	
10:45	Sološnica - Plavecký Štvrtok	
11:30	Jablonové - Sološnica	
22.10.2023 (nedeľa)	od 10:00	LOZORNO
10:00	Rohožník - Sološnica	
10:45	Lozorno - Sološnica	
11:30	Plavecký Štvrtok - Sološnica	
12:15	Sološnica - Jablonové	

FINANČNÝ PRÍSPEVOK NA ONLINE REALIZÁCIU
TOHTO PERIODIKA VRÁTANE RIEŠENIE PRE JEHO
VYDÁVANIE SVOJPOMOCOU POSKYTUJE FUNPRINT.EU

Pomáhame radniciam šetriť čas aj peniaze.

www.funprint.eu

„Túra na Vápennú zo Sološnice? Padla mi sánka. A to hneď dvakrát. Najprv, keď som na druhej tohtoročnej **Mecom Salám túre** v mojom tíme narátal 116 účastníkov a potom z výhľadu na Vápennej.“ Takto začína svoj príspevok na sociálnych sieťach Milan bez mapy. Milan Bardún, známy aj ako Milan Bez Mapy, je zakladateľom slovenského cestovateľského blogu Bez Mapy, ktorý trhá Slovákov z kancelárskych stoličiek od roku 2013. Blog patrí medzi najčítanejšie na Slovensku a od roku 2016 je Milanovou prácou na plný úväzok.

V sobotu 19. augusta sa rozhodol aj s partiou už spomínaných 116 ľudí zdolať „náš“ kopec Vápennú, po našom Roštún, tretí najvyšší vrch Malých Karpát. Každý prihlásený účastník dostal štartovací balíček s Malokarpatskou salámou od Mecom (podľa toho názov podujatia) a v cieľi aj medailu. Úžasné, ako sa v dnešnej digitálnej dobe nájdu ľudia, ktorí v sobotu odložia mobil a idú s cudzím človekom zdolať jeden z malokarpatských kopcov. Milan bez mapy zhodnotil túru na Vápennú ako stredne náročnú a je pre všetkých bez obmedzenia veku. Skvelé je na tejto trase fakt, že väčšinu času vedie širokým lesným chodníkom, a tak je ideálna pokojne aj počas horúcich letných dní. A čo vy? Boli ste tento rok? Ak je to len trochu možné, určite choďte!

Vydáva Obec Sološnica | sídlo Nám. Jána Turzu 527/3, Sološnica | IČO 00310026 | kontakt obec@solosnica.sk |

Reg. č.: EV5966/21, ISSN 2729-823X | vychádza 3x ročne

Redakcia: Veronika Kovárová, Anna Čermáková | Neprešlo jazykovou úpravou.

Realizácia: funprint.eu